

புரிகுமீர்

அநுமைச் சகோதாங்களே !

எமது பரிசுத்தபிதா பன்னிரண்
டாம் பத்திநாதரின் ஸ்தானபதி ஆண்ட
வரை உங்களில் அடேகர் கண்டிருப்பீர்
கள். அவருடைய பேச்சைக்கேட்டுமிருப்
பீர்கள்.

யாழிப்பாணத்தில் அவர்கூறிய
தென்ன ? எமதுபரிசுத்ததங்கை ஓர்
பட்டாளத்தைத் திரட்டவிரும்புகிறோர்.
சாதாரண கிறீஸ்துவர்கள் அதில்சேர
வேண்டும். சேர்ந்து கிறீஸ்துவின்
இராச்சியத்தைப் பரப்ப உதவவேண்டும்.

இந்தப்படையின் இலட்சணங்கள்
நிதியும், கிறீஸ்துவஅண்டும். இக்குணங்
களைக் கிறீஸ்துவத் தொண்டர் தம்
விளைவு, பேச்சு, நடத்தையிலும் அனு
சரித்துப் பிறர்மட்டிலும் அனுசரித்தல்
அவசியம். வருகிறபங்குளி மாதத்தில்
எமது பரிசுத்தபிதாவுக்கு எண்பது வய
தாகும். இதுஒரு விசேஷத்தினம். உலக
கத்திலுள்ள கத்தோலிக்க மக்கள்
இதைப் பிரதானமாக அனுசரிக்கிறார்கள்.
அவஸ்திரியதேச கத்தோலிக்கர்
சத்திரவைத்திய சிகிச்சை நிலையமொன்றை
அமைத்து அன்பளிப்பாகக்
கொடுக்கவிருக்கிறார்கள்.

நாழும் ஓர் அன்பளிப்புச் செய்ய
வேண்டும். பரிசுத்தபிதா விரும்பக்கூடியதும் எமது
செபந்தான். ஆகையால் மேல்வரும்
நாலுவாரங்களில் நிங்கள் செய்யக்கூடிய
செபதபங்களைப் பரிசுத்தபிதாவின்கருத்

துகளுக்காகச் செய்து அவைகளை ஓர்
நூனப் பூச்செண்டாக அனுப்புங்கள்.

உங்கள் அன்புள்ள,
அண்ணு.

அக்கா ! அக்கா ! இங்கே வா

அக்கா ! அக்கா ! இங்கேவா !
அம்மா சட்ட அப்பம்போல்,
அம்புளி வந்து நிற்கிறதே
அங்கே பார்க்க போவோம்வா

* * *

பாட்டி சொல்லுங் கதையெல்லாம்
பால்தில் வாலே படிப்போமே
பாட்டி ஒளவை நெறியெல்லாம்
பக்கம் இருந்து கேட்போமே

* * *

வட்டம் போல வருவாயே
வளைந்து நாளை தேய்வாயே
தட்டில் பழங்கள் தருவோமே
தனியாய் இங்கே வருவாயே

* * *

கிண்ணம் நிறையப் பால்தருவோம்
வண்ண நிலாவே வாவாவா
மண்ணில் சோறு கறிகாய்ச்சி
மகிழ்வோம் நீயும் வருவாயோ

— (சங்கு)

உங்கள் விஷயதானங்களை மேல்வரும் முக
வரிக்கு அனுப்புங்கள் :

“அண்ணு” சங்குதையப்பர் தாபனம்
கொழும்புத்துறை, யாழிப்பாணம்.

மன்னிப்பு

அந்தினேரமாகிவிட்டதால் ஆட்டுக் குட்டகளுக்கு அவசர அவசரமாகத் தழைகளைப்பறித்துப் போட்டுக்கொண் டிருந்தான் அருளப்பன். டாடாங் என்று கோயில்மணி ஒலிக்கவும் முழங் தாவிலிருந்து திரி காலச் செபத்தைச் சொல்லியுடித்துத் தழை ஒடுக்கும் கோலை ஏடுத்துக்கொண்டுபோய் அங்கு மிக்கும் சிதறிக்கிடந்த ஆடிகளை ஒன்று சேர்த்து வீட்டிற்குப் போகும்பாதையில் திருப்பிவிட்டான். அதுதான் அவன் வழக்கமாக வீட்டிற்குத்திரும்பும் நேரம். ஆடிகளைக் கொட்டிலில் அடைத்துவிட்டு முகம், கை, கால் கழுவி கூடுதலான் “அருள்ளேசன்” சுவாமியாரிடம் ஒடு விடுவான். இன்று எப்படியாவது அந்தப்படத்தைக் கேட்டுவிட வேண்டும் என்று எண்ணியவாறே நடந்தான்.

அவன் வசித்தகிராமத்தில் தன்குடிசைக்குச் சற்றுத்தாரத்தில்தான் அந்தச்சிறுகோயில் இருந்தது. அதற்குப் பின்னால் சுவாமியார்வசிப்பதற்கு ஒரு சிறிய அறையுமிருந்தது. அங்கிருந்த படியேதான் சுவாமியார் அக்கிராமத்தி லுள்ளவர்களை அண்பால் நடத்திக் கொண்டுவங்தார். அவர்மிகவும் நல்லவர். அவருக்குக் கிராமத்தில் நல்மதிப்புணு, எல்லோரிடத்தும் நெருங்கிப்பமுகுவார்.

சாந்தப்பபிள்ளையின் மகன் தான் அருளப்பன். வயதுபன்னிரண்டு இருக்கும். அவனையக்கிவிட்டது, ஒருசெம் மறியாட்டுக்குட்டியை அன்புடன் அணிந்திருக்கும் பாலகயேசுவைச் சித்திரிக்கும் அந்தப்படம்தான். அதுஅவன் இருதயத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டது. ஆடிகளுடன் பழகிய காரணத்து னலோ என்னவோ படத்தின்மேல் அலாதிஆசை அவனுக்கு. சுவாமியார்

வரும்போதல்லாம் அந்தப்படத்தை விழுங்கிவிடுபவன்போல் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான்.

இப்படியாக வளர்ந்த ஆசையினால் சுவாமியாரிடம் அன்றுகேட்டுவிட்டான். “சுவாமி! ஒன்றுகேட்கிறேன் கோயிப் பீர்களா?” என்றான் பணிவாக. “என்ன? அருள் ஏதுவேணும், பயப்போமல் கேள்.” “கோயிக்காமல் கொடுக்கிறீர்களா?” என்றான் தயக்கத்துடன்.

சுவாமியார் அவனைப் பார்த்தார். அவன் விழிகள் படத்தையே நோக்கின. உடனே சுவாமியார் கையை நூட்டய விருப்பத்தை அறிந்துகொண்டார்.

“அருள் இங்கேவா.” இது என்னுடையஅம்மாகொடுத்தபடம். அவன்னினை வக்காக இது ஒன்றுதான் இருக்கிறது. நிச்சயமாக அடுத்ததடவை கொழும்புக்குப் போகிறபோது இகேமாதிரிப்படம் வாங்கிவந்து கொடுப்பேன் கவலைப் படாதே நல்லபிள்ளை.

ஏமாற்றத்துடன் வீடுசென்ற அருளப்பன் அன்றிரவு தாங்கவேயில்லை. குழந்தையேசு அவனை அண்பாய் அழைக்கிற நுபோன்ற ஒரு உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. படுத்திருந்தவன் மெல்லனமுந்து கோயில் பக்கம் சென்றான். சுற்றிலும் பார்த்தான், ஒரே இருட்டு, அழைத்தியான நேரம், எங்கிருந்தோ ஒரு ஆங்கதயின் அலறல் இரவின் பயங்கரத்தை எடுத்துக்காட்டியது. கோயிலை எட்டிப்பார்த்தான். சற்பிரசாத விளக்கு மங்கலாக எரிந்து கொண்டிருந்தது. மெதுவாகச் சுவாமியாரின் அறைப்பக்கம் கண்களைத் திருப்பினான். அங்குவெளிச்சம் தெரிந்தது. சுவாமியார் இன்னும் நூங்கவில்லையா, என்னா....? ஒருவேளை செபம் செய்து (தொடர்ச்சி 4.ம் பக்கம்)

உண்மை கடைப்பிடி

உரோமைகரில் ஒருகாலத்தில் பெரிய வேதகலகம் எழும்பி, கிறீஸ்தவர்களையெல்லாம் தேடிப்பிடித்துக் கொல்லும் படி கொடியச்டட்டம்பிறந்தது. ஆனால், சத்தியவேதக் கிறீஸ்தவர்கள் அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் தங்கள் மதாசார முறைமைகளை அனுவளவும் பிச்காமல் அனுசரித்துவந்தார்கள். கடன்பூசை காண ஒருபோதும் தவறமாட்டார்கள். தங்களது உயிரை முதலாய் ஒருபொருட்டாய் எண்ணுமல் திவ்வியபூசை எங்கே காணலாமென்று தேடிச்செல்வார்கள்.

அங்குள்ள ஒரு பட்டணத்தில் ஒரு நாள் நாற்பத்தொன்பது கிறீஸ்தவர்கள் ஒருவீட்டுக்குள் இரகசியமாய்த் திவ்வியபூசை காணப் போயிருந்தார்கள். இதுவிஷயம் எப்படியோ அறிந்த உரோமைச் சேவகர் கதவை உடைத்து உள்ளே நுழைந்து குருவானவரையும், கிறீஸ்தவர்களையும் விளக்கிட்டு நியாய ஸ்தலத்திற்கு இழுத்துச் சென்றார்கள். நியாயாதிபதி அவர்களைப் பார்த்து : “ஏன் தேசச்டட்டத்தை மீறினார்கள்?” என்றான். உடனே குருவானவர் அவரை நோக்கி : ‘ஜ்யா, கடன்திருநாட்களில் திவ்வியபூசை காணவேணுமென்பது சத்தியதிருச்சபையின் சட்டம். இச் சட்டத்தை எங்கள் உயிருக்குமேலான தாகப் பாவித்து அனுசரித்து வருகிறோம்’ என்று பதில்சொன்னார். இதைக்கேட்டநீதிபதி அவர்கள் அணைவரையும் சிறைச்சாலையில் அடைத்து, சித்திரவதைசெய்யக் கட்டளையிட்டார். இந்தக்கிறீஸ்தவர்களுக்குள் ஒருசிறுவனும் இருந்தான். நியாயாதிபதி அவனைப் பார்த்து இரக்கப்பட்டு நயத்தினாலும் பயத்தினாலும் அவனைச் சத்தியவேதத்தை மறுதலிக்கச் செய்ய முயன்றார். ஆனால், சிறுவன் அன்று திவ்வியபூசை கண்டவர்களுக்குள் தானும் ஒரு வன் என்றும், கூடுமானபோதெல்லாம் திரும்

பவும் பூசைகாண்பதே தனது தீர்மானம் என்றும் தைரியத்தோடு யாவரும் கேட்கும்படி உரத்தசத்தமாய்ச் சொன்னன். நியாயாதிபதி அவனை உறுக்கி நோக்கி : “உன் ஜீ ச் சித்திரவதை செய்ய எனக்கு அநிகாரமுண்டென்பதை நீ அறியாயோ?” என்று அதட்டிக் கேட்டார். சிறுவனே : “நீர் என்ன வேணுமென்றாலும் செய்துகொள்ளும்; நான் கிறீஸ்தவன் தான்” என்று யாதோரு அச்சமூழின்றி விடைபகர்ந்தான். இதைக்கேட்ட நியாயாதிபதி அச்சிறுவனையும் மற்றவர்களோடு சேர்த்துக்கொல்லும்படி தீர்ப்புச்செய்தார். அதனால் அப்பையன் வேதசாட்சியாய் மரித்தான். ஆகையால் கத்தோலிக்கராகிய நாங்கள் எதுநேரிடிலும் எந்தநேரத்திலும் உண்மையைக்கண்டப்படிப்போமாக!

— பொ. டெவிற் .

புதுச்சௌற்கள் உண்டாக்குக

முதலெழுத்தை நீதிகிப்புதியசொல்லை எழுதி உச்சரித்தமின் ஒவ்வொன்றையும் வாக்கியத்திலைமை :—

கு-ம.	1. சுவிசேஷம்	விசேஷம்
2.	மதுரை
3.	முகப்பு
4.	புதினம்
5.	வேதனம்
6.	தவிடு
7.	யாதவி
8.	வேதாளம்
9.	தகுதி
10.	தபச
11.	எதி
12.	கடி

மன்னிப்பு

—*—

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கொண்டிருப்பாரோ? அல்லது வேறு யாராவது இருக்கக்கூடுமோ? என்று அருளப்பன் அங்கே வேகமாகநடந்தான். ஆம், யாரோ நிற்பதுதெரிந்தது. அவன் ஒடப்பார்த்தான், அருளப்பன் தாவிப்பிடித்தான். அவ்வளவுந்தான் அருளப்பன் நினைவிழுந்து கீழேவிழுந்தான்.

மறுநாள் சுவாமியாரின் அறைக்கு வெளியே பெரியகூட்டம், யாரோ ஒரு வணிச் சுவாமியாரிடம் இழுச்சுதுக்கொண்டுவந்து விஷயத்தைத் தெரிவித்தார்கள். “சுவாமி! இந்தப்பயலை விடக்கூடாது. துணிந்து கோவிலுள்ளுமூந்து பெறுமதியானபொருட்களைக்களவாடியதோடு என்மகனையும் அடித்து விட்டான்” என்று சாந்தப்பனினாபொருமினார். சுவாமியார் அவர்களைச் சமாதானம் செய்திராவிட்டால் திருடன்கதி அதோகதிதான்.

சுவாமியார் அந்தமனிதனிடம்வந்து : “மகனோ நீ திருடியது உண்மையா?” என்று அன்புடன்கேட்டார். தன்னை அன்புடன் அழைத்த சுவாமியாரை ஆச்சரியத்தோடு பார்த்தான் அவன். பதில்சொல்ல முடியாமல் தலைகவிழுந்தான்.

சுவாமியார் கூடிசின்ற சனங்களைப் பற்றி கோபத்தைச் சற்று விவரித்து வந்து செய்தது குற்றங்களை விட்டது நம்கடமை. காலைசெய்தவர் தோடு தெரிக்க அது குற்றை மன்றாக இருக்க நல்ல நாதரங்க

வும் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சிறு உபதேசம் செய்தார். இருந்தாலும், மகனை அடித்ததற்காகச் சாந்தப்பபிள்ளை முன்முனுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

சுவாமியார் தெரிந்துகொண்டார். அருளப்பனைஅழைத்து, அருள் நான்டனக்குச் சொல்லிக்கொடுத்தவை நினைவிருக்கிறதா? நமது யேசு சாகும்பொழுது என்னசொன்னார். “பிதாவே இவர்களை மன்னித்துவிடும். ஏனெனில், இவர்கள் செய்வதுஎன்னவென்று தெரியாமல் செய்கிறார்கள்.” சுவாமியார் சந்தோஷத்தோடு அவனை அருகிலைழுத்து, “தம் மைச் சிலுவையில் அறைந்து கொன்ற வர்களை மன்னித்தாரென்றால் சிறுபிழை களை நாம் மன்னிக்கக்கூடாதா?”

“அருள் நீ தீந்தமனிதனை மன்னிப்பாயா?”

“ஆம் சுவாமி! யேசுவுக்காக என்மனப்பூர்வமாக மன்னிக்கிறேன்.”

“யேசு உன்னை ஆசிர்வதிப்பாராக!”

“ஆமாம் அருள் அந்தஇரவுநேரத்தில் என்வந்தாய்?

சுவாமியாருக்குத்தெரியும் அந்தஇரவில் எதற்குவங்தானென்று. அருளப்பனையும், படத்தையும் ஒருமுறைபார்த்து விட்டுப் படத்தைக்கழற்றி அவனிடம்கொடுத்து : “அருள் நீ உன்பகைவனை மன்னித்துவிட்டாய். குழந்தை யேசு உனக்கு மோட்ச பாதையைக் காட்டுவார்.”

அருளப்பன் ஆசையோடு படத்தை வாங்கித் தன்நெஞ்சுடன் அணைத்து முத்தமிட்டான். இனி அவன் தன்சிறுகுடிசையில் எவ்வித பக்திவணக்கத்தோடு அவங்காரமாய் வைத்தானென்று சொல்லவும்வேண்டுமா?

—பிள்ளை, ஸ்ரீபென்லோவு,
தங்கொட்டுவ.